

תרומה כ"ט סע"א אות ח שזהו לאשר היה עוד בחיים.

שבקי תלתין יום עד דהדר תלמודאי עמש"כ לעיל
מוע"ק כ"ח א, וע' זהר חדש רות פ' רע"ג למיהב לי זימנא
לאשלמא תלמודאי כ"ו, ושם פ"ד רע"א זיל ואמור ליה לר' תגי
דיגמור תלמודיה דביום פלוני ייתי הכא.

פ"ד ע"א, אין מרחמין בדין ע' זהר בלק קצ"ט רע"ב
דהא צדק לית ביה וותרנותא כלל כ"ו ועמש"כ לעיל תענית ח' ע"א.

ק"ג ע"א, וא"ו יתירא לרבות את אחיך הגדול יעוין
בכס"מ הל' ממרים פ"ו ה"טו שלכן נקט הרמב"ם שכיבוד אחיו
הגדול הוי רק מדברי סופרים ולא מדאורייתא ככיבוד אשת אביו
משום דאשת אביו נלמד מריבוי. "את" ואלו כבוד אחיו לא
מיייתנין ל"ה אלא מדרשא דוא"ו ולכן לא חשיב ככתוב מפורש
בתורה והוי רק מד"ס, והנה ברע"מ קדושים פ"ג א כבוד את אביך
ואוקמהו רבנן. "את" לרבות אחיך הגדול ובניצוצי אות ד ש"כ
הרמב"ם בסהמ"צ שורש ב וע' בהערות ר"ח הלך שם, וכן מובא
בס' יחוסי תנאים ואמוראים לרבינו יהודה ב"ר קלונימוס שפירא
בערך זבולן (ע' נ"ח) וראה הע' ידידי הרב רי"ל מימון-פישמן,
שם אות ז, וע' בשו"י יו"ד סי' ר"מ אות כ"ב, ומש"כ מהרש"ו
בשער המצות פ' יתרו, ומס' תפארת יהונתן מהגר"י בפ' יגש
פס' ויותר יעקב לבדו הביא בשם הזהר שחייב לכבד רק אחיו
מאם דכיבוד אחיו הגדול ילפינן מואת אמך כ"ו (וע' יערות דבש
דרוש לט' טבת תקי"א עה"פ שמעון ולוי אחים), וכן משמע מדברי
מהרש"ו בלקוטי תנ"ך פ' וירא (כ"ח רע"א) בסעם שצריכים
לכבד את ה"ב הראשון הוא משום רוחא קדמאה דשביק בה כ"ו,
והנה הכא מבואר שנלמד מפס', "את אביך" ומחויב בכבוד שניהם
ע' טור וב"י יו"ד סי' ר"מ וברכי יוסף שם שיר"ב אות כ"ב, ובס'
עולם אחד פס"ה, וראה בס' ערך ש"י יו"ד סי' ר"מ סע' כ"ב
ובדעת תורה מהגרש"מ מברון סה"ל שחיטה קונטרס זכר זאת
ליעקב אות י', ויעוין בבראשית רבא פע"ד ד' למה מתה רחל
תחילה ר"א שדברה בפני אחותה כ"ו מוכח שגם בת צריכה
לכבד אחותה הבכירה וע' שו"ת שבות יעקב ח"א סי' ע"ו ומה
שהשיב על דבריו הגרי"ש נתנון בס' יד שאל סי' ר"מ סע' ט"ו
ומביא מהא דע"ז י"ו שעולא הוה מנשק לאחיה אבי ידיהו משום
כיבוד, ויעוין ברע"מ שם פ"ב א שאמרו הכי תקינו למהוי קטן
מכבד לגדול דלעילא מניה ובניצוצי אות ה הערתי דמשמע שצריך
לכבד לא רק את גדול האחים הבכור כי אם גם כל גדול וקשיש
ממנו וע' ברכי יוסף שם, שו"ת הלכות קטנות סי' קכ"ג, שבות
יעקב ח"א ס"ס ט' ושם ס"ס ע"ז, וחתם סופר ח"ו סי' כ"ט ומגמ'
ע"ז הנ"ל דעולא הוה מנשק לאחיה אבי ידיהו וברש"י שם שמוכח
שכיבוד כל הגדולות ממנו ולא רק הבכורה עיי"ש.

כל בי שמשא חוה אתי לביתה כ"ו, ע' ס' חסידים סי'
תתשכ"ט ורבינו הקדוש היה נראה בבגדים חמודות שהיה לובש
בשבת ולא בתכרוכין להודיע שעדיין היה בתוקפו ופוסט את הרבים
יד"ח בקידוש היום ולא כשאר המתים שהם חפשים מן המצות כי
אם כתי בבגדים כמו שהיה לובש בחייו כ"ו, וע' זהר בראשית ו' ע"א
ג"ע דלתתא דכל צדיקיא תמן קיימו ברוחא דאתלביש כלבוש
יקר כגוונא ודיוקנא דהאי עלמא, שם ל"ח ב, לך צ"א רע"א כל
אינון צדיקיא בתר דנפקין מהאי עלמא כללו נפשאין סלקין
וקב"ה אומין לון דיוקנא אחרא לאתלבשא בהו כגוונא דהו בהאי
עלמא כ"ו, מהנ"ע וירא קט"ו ב דקיימין באדרא קדישא עלאה
דלעילא כדיוקנא דהוה קאים בארעא, שמות י"ג רע"ב, תרומה ק"ג
ע"א, זהר חדש בראשית י' ע"א, וראה במקור חסד לס' חסידים
שם בענין הלבוש ובענין יכלתו להוציא החיים יד"ה.

כל דהוה באשכבתא דרבי מזומן לחיי עוה"ב, ע' זהר
ויקהל ר"י א—ב, ובס' הלולא דצדיקיא הבאתי מס' מאה שערים
לרבינו יצחק אבן גיאות ח"ב הל' אבל (ס"ט ב) שכתב וכן ת"ח
כ"ו מספידין אותו בישיבה של אלול ובישיבה של אדר, ושם
ההספד הש"נ "אשכבתא" כדאמרין באשכבתיה דרבי ושוב אין
רשות להספידו שעבר עליו יותר משנה עכ"ל, הרי מבואר שיופא
דאשכבתא דהכא הוא יום השנה, שאז נהגו להשתטח על הקבר
ע' יבמות קכ"ב רע"א תלתא רגלי וברש"י שם מתשובות הגאונים
וחייב אדם לקבל פני רבו ברגל ראה תפארת ישראל עדיות פ"ב
אות ע"ו ודרוש אור החיים שבסוף סדר גויקין אות ד שהביא
כי ביומא דאשכבתא יש להנשמה השפעה גדולה להפיץ אורה
עד להבלא דגרמא שבקבר, וראה תשובת ר"ת פלטיאל המובאת
בשו"ת מהר"מ בר ברוך החדשות סי' קס"ד וכבר השיג עליו
הב"ח ביו"ד סי' רי"ז והביאו הש"ך שם סי' קע"ט סק"א.

מזומן לחיי עוה"ב, בתוס' תמהו והלא כל ישראל יש
להם חלק לעוה"ב ופ"י הרה"מ כ"ו היינו בלא דין ובלא יסורין,
וע' זהר ויקהל ר"י ע"א לית לך נשמתא דלא תקבל עונשא
עד לא תיעול לגינתא דעדן כ"ו ניצוצי אות ה.

אותו יום שמת רבי בטלה קדישה, בתוס' דהיינו קדושת
כהונה וע' זהר וישלח קס"ח א צדיקי לא מסאבי במיתתהון כמה
דתנינן ביום שמת רבי בטלה כהונה כלומר דאתעסקו ביה דלא
שרא עליהו רוח מסאבא, וע"ז תרומה קמ"א רע"א, וראה רמב"ן
ר"פ חוקת ובכד הקמח לרבינו יחיי סוף ערך אהבה שמי שמיתתו
בנשיקה ע"י השכינה אינו מטמא [וע"ז חיי שרה קכ"ה א], וע'
בכורי יעקב מהגר"י זריהן סי' כ.

זרוק מרה בתלמידים, ע' זהר חדש נח כ"א א הוא היה
אומר כעס ת"ח גדול מכולן, בד"א בדברים שהם נגד הקב"ה כ"ו
והרב אצל תלמיד כדי שיהא מצוי בכבודו ובמוראו מותר כ"ו.
ק"ד ע"א, לא נהניתי אפי' באצבע קטנה, בתוס' דאמרין
במדרש [תנדר"א פכ"ו] עד שאדם מתפלל שיכנס תורה לתוך
גופו יתפלל שלא יכנסו מעדנים לתוך גופו כ"ו, וע' זהר וישב
קפ"ה א ההיא אורייתא כ"ו ותיעול במעיהו כמלקדמין כ"ו ניצוצי
אות ה, ובס' הבהיר קנ"א.

אר"א בשעה שהצדיק נפטר מן העולם שלש כתות
של מלה"ש יוצאות לקראתו כ"ו, ע"ז הק' בראשית י"ג רע"א
אם יש עליו מלאך הא חד, מליץ תרי, אחד מני אלף הא תלת כ"ו,
לך ע"ט רע"א כדן קיימין עליה תלת שליון כ"ו, מהנ"ע וירא
צ"ח א בשעת פטירתו של אדם כ"ו ובאין עם השכינה שלשה
מלה"ש לקבל נשמתו של צדיק כ"ו, ויקהל קצ"ט סע"א כדן נחתין
עליה תלת שליון ממנו, אמור פ"ח א, וע' זהר חדש לך כ"ה רע"א
תאני ר"ח רבה בשעה שנשמת הצדיק המחזיר בתשובה לאחרים
יוצאה מן הגוף מיכאל השר הגדול המקריב נפשות הצדיקים
לפני בוראו הוא יוצא ומקדים שלום לנשמתו של אותו צדיק כ"ו.

אחת אומרת לו בא בשלום כ"ו, מהנ"ע חיי שרה קכ"ג
סע"ב קודם שיצא הצדיק מן העולם בת קול יוצאת כ"ו הכינו
מקום לפלוני שיבוא לכאן כ"ו, כולנו שמחים בו ומקדימים לו שלום,
שם קכ"ה ב כיון שהנשמה זוכה ליכנס בשערי ירושלם של מעלה
מיכאל השר הגדול הולך עמה ומקדים לה שלום וכ"ו.

ק"ה ע"ב, ויבא לאיש האלהים כ"ו, ע' זהר ר"פ בשלח
מ"ד רע"א הכי תנינן אלישע זכה בהאי עלמא מה דלא זכה נביאה
אחרא בר ממשא כ"ו ובניצוצי שם אות ב במשה קרן אור פניו
ויראו מגשת אליו (שמות ל"ד ל) וה"נ באלישע שהיה מתבודד
ביערות ולא היתה אשה יכולה להסתכל בפניו שלא תמות ע' פדר"א